

Kanska fáa vit eina almenna viðgerð av Glyvursnesi - hóast alt

Söslalúrin hevdði á forsiðuni hósðagin stór tíðindi um stórar avmarkingar á Glyvursnesi. Um eina íslenska kanning, ið skuldi verða duld fyri almenninginum, og um at flogfórin koma at órógvá havna-fólk, tá lent verður norðan-frá.

Fjöllini er høg norðan-fyri, sigur Torfinn Smith.

Full av vónum

Sjálvt um greinin er full av vónum, um at tað endiliga er eydnast at fáa «skovlina undir» flogvallarnevndina ella býráðsformannin um flogvallar-

ætlanina á Glyvursnesi, so eru hesar vónir bygðar á ispinin úr enda í annan.

Tó kann tað bert gagna kanningararbeiðinum, at áhuga er frá fjølmiðlunum um ætlanirnar, eisini um manipulerað verður við tí tilfari, ið fram er komið.

Einki dult

Íslenska frágreiðingin er ein partur av tí tilfari, ið grundar flogvallarkanningarnar á Glyvursnesi, og so státt ein partur av tí flogvallarnevndin hevur grundað sína niðurstøðu á. Harnæst er tað flogvallarnevndin, ið hevur biðið

um nevndu kanning. Kanningin er á ongan hátt duld, men hevur eins og hinar frágreiðingarnar ligið alment frammi í býráðssalini. (Men tað kundi Torfinn ikki vita, tá hann ikki hirti hesi eina vitjan).

Eisini er kanningin send til landsstýrið, donsku stjórnina og donsku flogferðslumyndugleikarnar.

Góður journalistikkur ella etikur hevdði ikki lýst íslensku frágreiðingina, soleiðis sum Torfinn ger tað, men «gár den så går den».

Íslenska frágreiðingin fevnir, um hvørjir møguleikar eru á Glyvursnesi,

og niðurstøðan er púra greið: At væl ber til at gera flogvøll á Glyvursnesi, sum lúka øll ICAO krøv, og sum bæði kann verða 1800, 2000, 2200 og 2500 metrar ella meir til longdar.

Íløgur í mun til úrtøku

Tað sum íslenska frágreiðingin visir á, er at á Glyvursnesi, fyri at minka um íløgupphæddina, kann nýttast ein framfararháttur, teir á donskum kalla fyri «forskudt tærskel». Hátturin er góðkendur, eisini av donskum myndugleikum. Í prinsippinum útnyttar hann teir møguleikar, ið vanlig flogfær hava — nevniliga, at eitt flogfær ikki hevur brúk fyri somu flogvallarløngd, tá tað lendir, sum tá tað fer.

Heldur enn at byggja høgur ljósmastrar á báðum endum verður ein partur av innflúgvingsljósinum heldur niður í sjálvan vøllin, og hetta ger at 200 metrar verða teknir av vøllinum í lendingarløngd. Men við fráferð kunnu hesir 200 metrar nýttast, og hetta hevur stóran týdning.

T.v.s. um henda mangan-gongd verður nýtt, so skulu 200 metrar dragast frá longdini tá lent verður, sjálvt um so vøllurin er 2500, 2200, 2000 ella 1800 metrar.

Eg kann troysta Torfinn við, at einki er til hindurs fyri at byggja ljósmastrar, so hesir 200 lendingarmetrarnir fáast, hetta er bert ein spurningur um hvat ein vil.

Alt tos um ikki at órógvá Havnina er burturvið

Nakað soleiðis málber Torfinn segir í Sosialinum, og sigur m.a. at fært hevur verið fram, at flogfær til og frá Glyvursnesi ikki koma yvir Havnina. Nú veit eg ikki, hvør hevur sagt hetta, men hvat flogvallarnevndin hevur sagt um hetta, er alment kent.

Ikki bert kent, men tað man verða langt síðan, á tær nær nevnd hevur lagt eitt so nágreiniligt kanningarúrslit fyri dagin til almenna stóðutakan.

Men sjálvsagt er lættari hjá einum hálvum blaðmanni og hálvum politikara, sum Torfinn má sig-

ast at vera, ikki at lesa tað tilfar, ið liggur til taks, og soleiðis sleppa — í navninum á tí óvítandi — at leggja bitarnir saman so tað passar til stóðuna.

At havnafólk koma at hoyra flogfórin er eingin ivi um, men um hetta fer at órógvá, er bert ein spurningur um, hvørt ein vil hava hetta at órógvá ella ikki. Sambært kanningunum verður sera trupult, millum tey ljóð ella óljóð sum frammanundan eru, at hoyra tá flogfær koma ella fara úti á Glyvursnesi.

Millum hægstu fjøll

Flogleiðin, tá lent verður norðanfrá á Glyvursnesi, er millum hægstu fjøll, sigur Torfinn. Hetta sigur mæ, at Torfinn hóast alt heldur, at høg fjøll eru óheppin, tá hesi verða sett í samband við flúgvung og flogvallir.

Ti ræður um at gera flogvallir har, ið fjøll ikki hava tann stóra týðningin. Tað er eisini tí, at vit hava valt, at ein flogvøllur skal liggja opin og hava so góða tekniska útgerð, at ein kann vinna aftur ta ótrygd og tann vanda, ið fjøll hava við sær.

At turbolens verður á leiðini inn á Glyvursnes, eins og alla aðrastaðni har fjøll og/ella vindar eru, er eingin, ið roynir at mótpróga. Men at Torfinn ikki dugir at siggja mun millum at lenda, tá fjöllini liggja langt undir sjálvary flogleiðini, har teknisk trygdarútgærd er tøk, soleiðis sum hon eigur, og so at flúgva inn í millum Vágafjall, har skoðbraðið er litið, kastivindarnir ótilrokniligir, bert ógvuliga avmarkað flúgvitekisk hjálp, er ógvuliga harmuligt.

Um Torfinn ongantið sjálvur hevur roynt ómenniskjaliga túrin inn eftir Sørvágssfirði, so kundi hann ómakad sær at tosa við onkran, ið hevur — slik viðurskifti eiga at hoyra fortíðini til — ongantið óv skjótt.

Tað skal standa púra greitt, at Vágarnar ongan-tíð kunnu sammetast við Glyvursnes í dygd og trygd.

Trúverdigheitin er so sum so

Fyri stuttum datt eitt flogfær aftur niður í Vág-

unum. Sosialurin hevdði dagin eftir stóra yvirskrift á forsiðuni. Nakað soleiðis stóð: «Vága floghavn onga skuld — flogfarið hevdði trupulleikar allan vegin úr Íslandi»!

Eini kundi havt hug at spurt, hvar hesi tíðindi koma frá, var tað sama kelda, sum legði borgarstjóran í Reykjavík undir at siga nakað um flogvallarviðurskiftini í Vág-unum, sum hann ongantið hevdði sagt? (sjávt gesta-blíðni kann misbrúkast).

Sum sligin á nevið

Fólk vóru sum sligin á nevið, tá so tíðindini bórast í útvarpinum frá gransk-ingarleiðaranum, at hend-ingin har vesturi ívaleyst skyldast tí, ið fryktandi var fyri.

Eitt er, at ávisir politiskir flokkar eru sinnaðir at brúka hundradtals milliónir fyri at vinna sær neyðugar lögtingssessir, men óhugnaligt er, tá fjølmiðlar málvist royna at dylja veruleikan fyri almenninginum. Hetta er ein hóttað mótí fólkaraðisgrundarlagnum og ein skomm fyri frælsa tíðindaflutningin — trygd og trúverdigheit.

Eini kann tí spyrja: Hvar átti tíðindini um, at flogfarið hevdði trupulleikar heilt úr Íslandi? Og ein kann spyrja: Er Sosialurin sinnaður at seta neyðugar spurningar til donsku myndugleikarnar, um hvat veruliga hendi — hetta fyri at bota eitt sindur aftur av tí, ið blaðið gjørdi galið.

Fáa neyðugt innlit

Einki dult og mystiskt er goymt í flogvallarkanningum okkara á Glyvursnesi. Projektað kann, nær og hvar tað skal verða, standa sína roynd.

Trupulleikarnir eru, at ongin vil eiga málið í løtuni, tí gleið tað meg, at Torfinn hevur fingið áhuga í málinum.

Seta vit nóg nógvar spurningar um flogvallarmálið, er eingin ivi um, hvat úrslitið verður, men um Torfinn er sinnaður at gera hetta nú, val er í hondum, er ein onnur sök — men um ikki, sigur tað nakað um, hvat ein kann ella vil brúka eftirhondin nóg útvanða pressufrælsi til.

Poul Michelsen

Dómarin á tjóleggi

Útvarpsstjórin svarar sorinskrivaranum, og heldur hann hava verið meiri ambráðan enn gott er fyri dómarar

Tað er eitt sindur sjáldsamt at standa fyri, tá sjálvur dómarin fer úr sínum góða skinni.

Hægsti umboðsmaður rættvísins leggur á útvarpið fyri viðgerðina av einum máli um fútarættarsakir og sýslumansembætur.

Tíðindini um hetta mál eru upprunaliga frá Vilhelmi Johannesen, landsstýrismanni, í lógarmálum.

Hann hevur í einum tíðindastubba 17. juni sagt okkum, at landsstýrið fór at taka spurningin um skipan av sýslumanstørvunum uppáttur, tí at samanleggingin av sýslumansembtum og stóðleiðarastørvum hevdði havt óhepnar fylgjur við sær í sambandi við millum annað fútarættarmál.

Nýggjar sýslumenn

Vilhelm Johannesen segði eisini, at eftir hvat hann hevdði fingið at vita vóru ongi fútarættarmál avgreidd seinastu nýggju mánaðirnar orsakað av tí nýggju skipanini.

Í sambandi við ætlaðar samráðingar við ansakar myndugleikar um skipasýn og sýslumansembætur segði útvarpið 20. juli frá landsstýrinum, at øll fútarættarmál hava verið viðgjørd í Havn síðani stórvini vóru umskipar Sýslu-

menninir og Advokatfelagið vóru ikki nøgd við hesa skipan, sum ger málini so torfør at avgreiða.

Hesi vóru orðini. Og dómarin gjørdi ikki vart við seg hvørki 17. juni, ei heldur 20. juli. So vit vistu ikki betri enn, at her er alt í lagi.

Komikkurin byrjar

Men so byrjar komikkurin, har bæði modernað teknifrøði, menniskjalig mistøk og ein dómar, sum var meiri ambráður enn gott er fyri slikar, spældu okkum eitt puss.

Tíðindini frá 20. juli komu uppi eina tíðindasending 23. august, og tá er ein fulltrúi hjá dómaranum á tráðnum, og letur okkum vita, at dommaren gerne ser en berigtigelse. Hann fekk annars eina gjølla frágreiðing um, hvussu hetta hekk saman, og fekk eisini lyfti um, at málið skuldi vera tikið uppáttur.

Sjálvandi tóku vit viðmerkingar dómarans í álvara, og arbeiddu eisini við málinum.

Men aðrenn okkum vardi var dómarin á kroppinum við eini kærui, sum hann samstundis sendi øllum fjølmiðlum.

Eg haldi, at dómarin hevur borið seg skeivt at við síni ógvusligu reaksjón.

Um so var, at hann helt tað vera nakað trekt at sleppa ígjøgnum í útvarpinum, so var onki meiri nattúrligt, enn at hann ringdi til útvarpsstjóran og segði mæ, hvat ið leikaði á. Tað gjørdi hann ikki.

Í staðin leyp hann uppá tjóleggi. Hansara atburður svarar til, at onkur, sum vil leggja sak, loypur Føroya Rætt um og fer beint í landsrættin.

Ákætur og úthonging

Skrivingin hjá Jógvan Andreassen hevur so fingið Tingakross til at hongja meg og við stórari mynd Jógvan Arge út fyri at lúgva og ikki vilja gera rættingar av skeivum ella ivasomum tíðindum.

Til hetta skal eg siga, at vit arbeiddu við málinum og gera tað framvegis, og Jógvan hevur kanska tíverri ongan lut havt í hesum máli, tí hann hevur verið burturstaddur í týðandi útvarpsørinum.

Men hevdði hann verið heima, so hevdði málið ívaleyst aldrið verið komið soleiðis fyri. Fleiri við mæ hava tær royndir, at er nakar, sum dugir at umsita skyldur tíðindamansins, so er tað hann.

Bestu heilsur

Niels Juel Arge, útvarpsstjóri